Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (Judecător: Eduard Balan)
Dosarul nr. 2ac-20/26 (2-25139781-03-2ac-09022026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ
D E C I Z I E

21 mai 2026 mun. Bălți

Completul de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Mariana Sajin, Alina Țîhonschi
Grefier Cristina Svaracevschi

examinând în ședință judiciară publică, *în procedura cererilor cu valoare redusă*, apelul declarat de avocatul Canja Alexandru în interesele CA „Asterra Grup" SA, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025, emisă în cauza civilă, *în procedura cererilor cu valoare redusă*, la cererea de chemare în judecată formulată de CA „Asterra Grup" SA, în contradictoriu cu SRL „SBW-Expedition", intervenient accesoriu Pîrvu Iurie privind încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, dobânzii de întârziere și compensarea a cheltuielilor de judecată

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

Reclamantul CA „Asterra Grup" SA prin intermediul avocatului Canja Alexandru, la data de 01.10.2025 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL„SBW-Expedition", intervenient accesoriu Pîrvu Iurie, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 05.06.2025, ora 10:00, conform formularului de „Constatare Amiabilă" s-a stabilit că conducătorul auto pe nume Pîrvu Iurie, aflându-se la volanul mijlocului de transport *****, a tamponat automobilul de model *****, astfel cauzând ultimului vehicul un prejudiciu considerabil. Vinovat în producerea accidentului rutier a fost recunoscut Pîrvu Iurie.

Având în vedere că, accidentul rutier a fost produs din vina lui Pîrvu Iurie, acesta a prezentat polița de asigurare RCA seria RCA-0010249744 din 24.09.2024, eliberată de CA „Asterra Grup", pentru asiguratul Pîrvu Iurie. Compania de

asigurări a confirmat și a recunoscut existența unui caz asigurat, fiind astfel obligată să își onoreze obligația de despăgubire pentru evenimentul produs.

În baza cererii părții păgubite privind deschiderea dosarului de daună, CA „Asterra Grup" SA a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor cauzate mijlocului de transport al păgubitului, de model *****, în lipsa părții vinovate, Pîrvu Iurie, acesta fiind notificat corespunzător cu privire la invitarea la examinarea mijlocului de transport menționat, prin notificarea nr.035 din 17.06.2025.

Respectiv, în urma analizei daunelor efectuate în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor aferent dosarului nr.28256/R/06/2025, pentru evaluarea prejudiciilor și repararea autoturismului avariat, de model *****, conform devizului de calcul stabilit în baza a trei rapoarte emise de trei unități de specialitate, s-a constatat că valoarea medie a pagubei cauzate mijlocului de transport avariat constituie suma de 7 185,83 lei.

Astfel, în urma analizării dosarului de daună, partea păgubită fiind notificată cu privire la cuantumul sumei evaluate, părțile au încheiat o tranzacție de împăcare, stabilind suma despăgubirii de asigurare în mărime de 7 185 lei, iar în temeiul dispoziției de plată, CA „Asterra Grup" SA a achitat către partea vătămată suma despăgubirii de asigurare în cuantum de 7 185 lei.

Analizând în detaliu cazul asigurat, CA „Asterra Grup" SA a constatat că, la momentul producerii accidentului rutier, contractul de asigurare și polița de asigurare RCAI-010249744 din 24.09.2024 au fost emise pe numele persoanei fizice Pîrvu Iurie. Cu toate acestea, la data accidentului, autovehiculul de model *****, figura ca fiind utilizat de persoana juridică, „SBW-Expedition" SRL, în baza contractului de locațiune încheiat pentru perioada 20.05.2025 – 19.05.2030, și a certificatului de înmatriculare nr.255606510 prin care bunul a fost preluat în folosință de aceasta.

Indică că, această situație constituie o încălcare a art.30 alin.(1) lit.f) a Legii nr.106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule conform căreia, asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul să înainteze acțiune în regres în limitele acestei sume în cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condițiile art.8 alin.(3) și (4).

Menționează că, obligația persoanei juridice de a încheia o poliță de asigurare de tip RCAI pentru autoturismul aflat în posesia sa intervine conform prevederilor art.8 alin.(1) din Legea nr.106/2022, coroborat cu art.8 alin.(3) din același act normativ. Pârâtul „SBW-Expedition"SRL însă nu și-a îndeplinit obligația de bună-credință, în calitate de persoană juridică, de a încheia un contract de asigurare RCA pentru autoturismul *****, conform prevederilor legale și cotelor bonus-malus

calculate potrivit art.12 din Legea nr.106/2022, încercând astfel să beneficieze de plata unei prime de asigurare mai mici, calculată exclusiv pentru persoanele fizice.

Având în vedere că prima de asigurare a fost încheiată de o persoană fizică, respectiv Pîrvu Iurie, aceasta acoperă strict riscul asigurat al persoanei fizice, conform art.8 alin.(3), și nu acoperă riscurile aferente autoturismului deținut în folosință de „SBW-Expedition”SRL. Aceasta nu exclude încălcările pârâtului „SBW-Expedition” SRL privind obligația de a încheia un contract de asigurare tip RCAI, obligație reglementată de art.30 alin.(1) lit.f) din Legea nr.106/2022. În temeiul acestor prevederi, reclamantul are dreptul de a solicita, în ordine de regres, recuperarea pagubelor suportate de la persoanele care, de rea-credință, încalcă obligația de a încheia contractul de asigurare obligatorie RCAI, conform art.8 din Legea nr.106/2022.

Menționează că pârâtul, SRL„SBW-Expedition”, în calitate de posesor legal al autoturismului *****, conform art.484 din Codul civil, prin omisiunea de a încheia un contract de asigurare, a manifestat o conduită neglijentă în gestionarea riscurilor asociate activității sale și în transmiterea folosinței bunului către terțe părți. O astfel de neglijență reprezintă vinovăția pârâtului în cauzarea prejudiciului reclamantului.

În plus, potrivit art.2013 din Codul civil, pârâtul este considerat direct responsabil pentru prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit reprezentat de bunurile sale, respectiv autoturismul *****. Faptul că pârâtul nu a luat măsurile adecvate pentru protecția împotriva riscurilor asociate utilizării bunului contribuie la stabilirea responsabilității sale pentru prejudiciul survenit.

De asemenea, indică că în conformitate cu art.2022 din Codul civil, există o legătură cauzală între fapta societății (omisiunea de a încheia un contract de asigurare) și prejudiciul suferit ca urmare a acțiunilor șoferului Pîrvu Iurie, implicat în producerea accidentului rutier. Astfel, SRL„SBW-Expedition” răspunde pentru prejudiciul survenit, întrucât nu a luat măsurile necesare pentru protecția împotriva riscurilor asociate utilizării bunului de către Pîrvu Iurie și a neglijat să încheie un contract de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr.106/2022. Această neglijență a contribuit direct la producerea pagubei, iar legătura de cauzalitate dintre omisiunea societății și prejudiciu poate fi stabilită conform prevederilor Codului civil.

Totodată, menționează că asigurătorul nu poate refuza plata despăgubirii de asigurare, întrucât sunt incidente prevederile art.16 alin.(1) din Legea nr.106/2022. În calitatea sa de profesionist, pârâtul are obligația de a cunoaște și respecta cu strictețe normele și prevederile legale. Orice presupunere de necunoaștere a acestora trebuie respinsă, având în vedere că pârâtul a neglijat responsabilitățile specifice unui proprietar de autoturism.

Reclamantul indică că a înaintat o cerere prealabilă părții pârâte, referitoare la soluționarea amiabilă și extrajudiciară a cazului privind restituirea pagubelor produse în urma accidentului rutier, însă cererea expediată a fost avizată de Poșta Moldovei ca fiind ”nerecepționată”.

Reclamantul, CA „Asterra Grup” SA solicită încasarea de la SRL„SBW-Expedition” a pagubei materiale în sumă de 7 185,83 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 64,07 lei, a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 537,43 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08.12.2025 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de CA„Asterra Grup” SA în contradictoriu cu SRL„SBW-Expedition”, intervenient accesoriu Pîrvu Iurie, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, CA”Asterra Grup” SA, reprezentată de avocatul Canja Alexandru, la 12 decembrie 2025, a contestat cu apel nemotivat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral ca fiind una întemeiată și fondată, cu încasarea prejudiciului material în mărime de 7 185,83 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 64,07 lei, taxei de stat în mărime de 537,43 lei, taxei de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000,00 lei din contul „SBW-Expedition” SRL în beneficiul CA „Asterra Grup” SA, și compensarea cheltuielilor de judecată și asistență juridică suportate de apelant în fața instanței de apel.

Ulterior, la 13 martie 2026, în termenul acordat de instanța de apel, prin încheierea de nu dat curs din 24.02.2026, prin intermediul poștei electronice a instanței, CA”Asterra Grup” SA, reprezentată de avocatul Canja Alexandru, a înaintat apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025, prin care a susținut aceiași solicitare de casare a hotărârii instanței de fond, emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de CA„Asterra Grup” SA către SRL„SBW-Expedition”, intervenient accesoriu Pîrvu Iurie, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Acte de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 24 martie 2026 apelul s-a acceptat spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fără convocarea părților în ședința de judecată cu stabilirea termenului limită pentru prezentarea de către intimați a referinței cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea/reclamarea probelor în condițiile art.372 Cod de procedură civilă (în copii câți participanți la proces sunt, plus o copie pentru instanță), sub sancțiunea decăderii din acest drept, până la data de 23 aprilie 2026 inclusiv.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, Canja Alexandru în interesele lui CA"Asterra Grup" SA a invocat că consideră hotărârea contestată ilegală și netemeinică, fiind rezultatul interpretării eronate a normelor de drept material, stabilirii incomplete a circumstanțelor de fapt, a aprecierii greșite a probelor administrate și aplicării greșite a regimului juridic al regresului asigurătorului.

Astfel indică că, soluția instanței de fond contravine atât cadrului normativ aplicabil, cât și practicii judiciare existente.

Indică că instanța de fond a ignorat faptul că dreptul de regres al asigurătorului este reglementat expres de art.30 alin.(1) lit.f) din Legea nr.106/2022, conform căruia *asigurătorul are dreptul de a recupera despăgubirea plătită atunci când prejudiciul a fost cauzat în circumstanțe ce implică* ***neîndeplinirea obligațiilor legale privind asigurarea vehiculului.***

Totodată, menționează că potrivit prevederilor **art.8 alin. (3) din Legea 106/2022,** *în situația în care persoana fizică transmite vehiculul în posesia unei persoane juridice,* ***asigurătorul este obligat să despăgubească victima, însă dobândește dreptul de regres în condițiile art.30.***

Prin urmare, conchide că legea stabilește că despăgubirea victimei trebuie achitată de asigurător, iar ulterior, asigurătorul poate recupera suma de la persoana responsabilă de situația juridică creată iar instanța de fond a ignorat complet această structură juridică, reducând analiza exclusiv la existența formală a unei polițe RCA emise pe numele proprietarului, interpretare care **practic anulează efectul juridic al art. 8 alin. (3)** și contravine voinței legiuitorului.

Suplimentar susține că, instanța de fond a ignorat obligația legală a utilizatorului juridic al vehiculului de a încheia poliță RCA, or, din materialele cauzei rezultă că, la data de 20.05.2025 vehiculul a fost transmis în locațiune către SRL „SBW-Expedition", accidentul rutier s-a produs la data de 05.06.2025 iar la momentul accidentului vehiculul era utilizat în cadrul activității economice a persoanei juridice. Astfel, aceste circumstanțe denotă faptul că posesia și folosința

economică a vehiculului aparțineau persoanei juridice, iar aceasta devenise subiectul obligației legale de asigurare, potrivit **art.4 alin.(1) din Legea 106/2022**, normă legală ce nu limitează această obligație exclusiv la proprietar, ci o extinde asupra utilizatorilor vehiculului, atunci când aceștia îl exploatează în baza unui temei juridic.

Prin urmare, SRL „SBW-Expedition" avea obligația legală de a încheia o poliță RCA corespunzătoare statutului său juridic, iar faptul că vehiculul era asigurat în baza unei polițe emise pe numele unei persoane fizice nu exonerează persoana juridică de obligația legală proprie.

Subliniază că, instanța de fond nu a analizat această obligație și nu a explicat de ce utilizarea vehiculului de către persoana juridică ar fi compatibilă cu polița emisă pentru o persoană fizică, ceea ce reprezintă o lacuna majoră de motivare a hotărârii.

Respectiv, consideră că instanța de fond a aplicat greșit regulile privind răspunderea pentru izvorul de pericol sporit și în motivarea soluției adoptate, a reținut că accidentul a fost produs de proprietarul vehiculului, condiție în care pârâta nu ar putea fi ținută responsabilă, concluzie ce ignoră regimul juridic al izvorului de pericol sporit, deoarece prin contractul de locațiune, pârâta a dobândit posesia bunului, dreptul de folosință economică și controlul asupra utilizării vehiculului astfel devenind subiectul juridic responsabil pentru riscurile generate de exploatarea vehiculului.

În situația enunțată, concluzionează că instanța de fond a ignorat această realitate juridică și a limitat analiza exclusiv la calitatea de proprietar a conducătorului auto, interpretare care contravine principiilor răspunderii civile delictuale și denaturează conceptul de izvor de pericol sporit întrucât s-a stabilit greșit inexistența legăturii de cauzalitate între comportamentul pârâtei și prejudiciul suportat de apelant.

La caz, relevă că succesiunea juridică a evenimentelor este că pârâta a utilizat vehiculul fără a încheia poliță RCA corespunzătoare, s-a produs accidentul rutier, asigurătorul apelant a fost obligat prin lege să despăgubească victima, apelantul a suportat prejudiciul patrimonial. Prin urmare, prejudiciul suportat de apelant este consecința directă a neexecutării obligației legale de asigurare de către pârâtă/intimată.

Totodată, manifestă dezacordul cu concluzia instanței de fond cu privire la faptul că a analizat în mod izolat existența formală a poliței RCA, fără a examina compatibilitatea acesteia cu regimul juridic al utilizării vehiculului de către o persoană juridică, deoarece, cadrul normativ aplicabil prevede expres că transmiterea vehiculului în posesia unei persoane juridice generează obligații juridice distincte pentru utilizatorul vehiculului, inclusiv obligația de a încheia un

contract de asigurare corespunzător statutului său juridic, în timp ce, simpla existență a unei polițe emise pe numele unei persoane fizice nu poate exonera utilizatorul juridic al vehiculului de obligațiile stabilite de lege.

În același sens susține că, deși instanța constată existența contractului de locațiune încheiat între proprietarul vehiculului și SRL „SBW-Expedition**”,** nu examinează consecințele juridice ale acestui raport contractual asupra obligației de asigurare, constată producerea accidentului de către de proprietarul vehiculului, fără a analiza faptul că, la momentul producerii evenimentului rutier, vehiculul se afla în posesia și folosința economică a persoanei juridice stabilind responsabilitatea pentru accidentul rutier exclusiv a conducătorului auto, motiv pentru care pârâta nu ar putea fi obligată la repararea prejudiciului în ordine de regres. Or, transmiterea vehiculului în locațiune determină transferul posesiei și al folosinței bunului către locatar, acesta devenind persoana care exploatează efectiv izvorul de pericol sporit.

Prin ignorarea acestui aspect esențial, instanța de fond a analizat cauza în afara cadrului juridic real al raporturilor dintre părți.

Specifică că, reclamantul/apelant nu solicită repararea prejudiciului cauzat victimei accidentului, întrucât această obligație a fost deja executată de asigurător ci obiectul acțiuni îl constituie recuperarea prejudiciului suportat de asigurător în temeiul dreptului de regre**s**, drept care se naște tocmai din neexecutarea obligațiilor legale privind asigurarea vehiculului.

Prin urmare, analiza instanței privind persoana care a produs accidentul nu este determinantă pentru soluționarea prezentei cauze, fiind necesară examinarea obligațiilor legale ale utilizatorului vehiculului.

În consecință indică că, instanța de fond a analizat incomplet cadrul normativ aplicabil, a ignorat efectele juridice ale transmiterii vehiculului în locațiune, a confundat răspunderea delictuală pentru accident cu răspunderea derivată din obligația de asigurare și nu a examinat condițiile juridice ale dreptului de regres al asigurătorului.

Aceste deficiențe de motivare demonstrează că hotărârea contestată a fost adoptată în baza unei analize juridice incomplete, ceea ce justifică intervenția instanței de apel.

Distinct de cele menționate, invocă asupra faptului că analiza hotărârii contestate denotă că, soluția adoptată de instanța de fond este rezultatul unei erori fundamentale de drept, ce constă în interpretarea greșită a regimului juridic al regresului asigurătorului în materia asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, construind întregul raționament juridic pe premisa că existența unei polițe RCA emise pe numele proprietarului persoană fizică ar exclude posibilitatea exercitării dreptului de regres de către asigurător, premisă ce este însă juridic eronată,

deoarece legislația aplicabilă nu condiționează dreptul de regres de inexistența unei polițe RCA, ci de încălcarea obligațiilor legale privind asigurarea vehiculului sau utilizarea acestuia în alte condiții decât cele avute în vedere la încheierea contractului de asigurare.

În conformitate cu prevederile art. 90, 94, 96 Codului de procedură civilă solicită compensarea cheltuielile de judecată.

Declarațiile părților în ședința de judecată:

În ședința de judecată apelantul CA"Asterra Grup" SA și reprezentantul acestuia, avocatul Canja Alexandru, intimatul SRL"SBW-Expedition", intervenientul accesoriu Pârvu Iurie deși au fost citați legal despre data, ora și locul ședinței nu s-au prezentat, iar în termenul acordat de instanța de apel referință la apel, demersuri necesare sau probe suplimentare nu au depus, nu au înaintat careva cereri cu privire la amânarea sau examinarea cauzei în lipsa lor.

Dispozițiile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă statuează că neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

În conformitate cu normele legale enunțate supra, Colegiul consideră posibilă examinarea apelului în lipsa intimatului.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și normelor legale aplicabile speței, instanța de apel consideră necesar de a respinge apelul declarat de CA "Asterra Grup" SA, ca nefondat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 991 din 18 decembrie 2024 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, în mărime de 16100 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislaţie.

Cuantumul despăgubirii de asigurare solicitată spre încasarea din contul pârâtului, în acțiunea înaintată de către reclamantă constituie 7185,83 lei, ceea ce

denotă că acțiunea civilă corect a fost examinată de prima instanță în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art. 276[4] alin. (4) Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.*

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Instanța de apel reține că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la 08 decembrie 2025 (fila dosarului 42), iar apelul preliminar a fost depus, prin intermediul poștei terestre la 12 decembrie 2025 (fila dosarului 45-46). Prin urmare apelul este declarat cu respectarea termenului de atac stabilit la art. 362 Cod procedură civilă.

Potrivit art. 376 alin. (1[1)] Cod procedură civilă, *apelul împotriva hotărârilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă.*

În conformitate cu prevederile art. 276[4] alin. (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276[3] fiind aplicabile corespunzător.*

Potrivit art. 276[3] alin. (1) și (2) Cod procedură civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.*

În conformitate cu dispozițiile art. 385 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.*

În accepțiunea art. 373 Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor din apel. Instanţa nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.*

În corespundere cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al*

pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importantă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile pârţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În baza art. 121 din Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, eclarat, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţa pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importantă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.*

Astfel, potrivit regulilor unui proces echitabil, instanța de apel are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor

procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de aşi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia completului Colegiului judiciar, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre motivată, bazată pe materialul probator administrat şi legislația incidentă speței.

Prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, fiind adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.

Probatoriul cauzei denotă faptul, că potrivit certificatului de înmatriculare nr.245612148, mijlocul de transport de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, aparține lui Pîrvu Iurie (f.d.19).

La fel se atestă că, răspunderea civilă obligatorie internă (RCA) pentru pagubele produse de autovehiculul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, a fost asigurată la SA„Asterra Grup” conform contractului nr.RCAI-010249744 din 24.09.2024 pentru perioada 24.09.2024 până la 23.09.2025 (f.d.19).

La data 05.06.2025 ora 10:00, s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilelor de model ***** cu n/î ***** la volanul căruia se afla Pîrvu Iurie şi automobilul de model *****, condus de Clipa Andrei. Vinovat de producerea accidentului rutier, conform formularului de constatare amiabilă de accident din 05.06.2025, întocmit la sub sancțiunea falsului în declaraţii şi a prevederilor art.238 Cod penal, a fost recunoscut Pîrvu Iurie (f.d.17).

Potrivit procesului-verbal de constatare a pagubelor din 23.06.2025, automobilului de model ***** avariat în urma accidentului produs la data de 05.06.2025, a fost s-a examinat de către CA”Asterra Grup” SA fiind stabilite deteriorările existente și emis devizul de calculul a costului restabilirii autovehiculului avariat în valoare de 7 185,83 lei (f.d.25).

Ulterior, la 30.06.2025 persoana păgubită, Clipa Andrei a fost notificată privind cuantumul sumei evaluate, în final CA”Asterra Grup” SA și Clipa Andrei

au încheiat o tranzacție de împăcare privind suma prejudiciului de 7 185 lei (f.d.26, 27).

Potrivit dispoziției de plată anexată la materialele dosarului, CA„Asterra Grup” a efectuat plata sumei despăgubirii de asigurare în mărime de 7 185 lei către persoana păgubită (f.d.27 verso).

Totodată, potrivit extrasului din Registrul de Stat privind evidența transportului auto, rezultă că, începând cu data de 20.05.2025 până la 19.05.2030, automobilul de model *****, cu nr. de înmatriculare *****, se află în locațiune la SRL„SBW-Expedition” (f.d. 28, verso).

Astfel, ca urmare a producerii accidentului rutier din 05.06.2025, CA„Asterra Grup” achitat despăgubirii de asigurare în mărime de 7 185 lei către persoana păgubită și invocând faptul că, la data accidentului, autovehiculul *****, cu nr.de înmatriculare *****, era utilizat de SRL„SBW-Expedition” în baza contractului de locațiune încheiat pentru perioada 20.05.2025–19.05.2030, ceea ce constituie o încălcare a art.30 alin.(1) lit.f) din Legea nr.106 din 21.04.2022, reclamantul CA„Asterra Grup”SA a expediat către SRL„SBW-Expedition” o cerere prealabilă, prin care a solicitat recuperarea sumei despăgubirii de asigurare acordată de către asigurator persoanei prejudiciate în urma accidentului rutier în sumă de 7 185 lei și a cheltuielilor de asistență juridică prealabilă în sumă de 1 000 lei, în termen de 7 zile de la recepționarea cererii (f.d.29)

Potrivit avizului de recepție nr.DS8021334712ASD, pretențiile expediate către pârât nu au fost recepționate de către acesta (f.d.30,verso), ca urmare reclamantul CA„Asterra Grup”SA, la data de 01.10.2025, a depus prezenta cerere de chemare în judecată către SRL„SBW-Expedition”, intervenient accesoriu Pîrvu Iurie, solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres pentru paguba materială în sumă de 7 185,83 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 64,07 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată aferente taxei de stat, taxei de timbru și asistenței juridice (f.d.5-12).

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025, acţiunea înaintată de CA „Asterra Grup” SA în contradictoriu cu SRL„SBW-Expedition”, intervenient accesoriu Pîrvu Iurie, privind încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres a fost respinsă(f.d.42, 47-50).

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, avocatul Canja Alexandr în interesele CA ”Asterra Grup” SA a contestat hotărârea primei instanței, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025 cu emiterea unei noi soluții prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d.45-46, 58-72).

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța

de apel constată că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Iar potrivit art.121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.*

Prevederile art.15 alin.(1) Cod civil, *stabilesc expres că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Obiectul juridic litigios din speță constituie încasarea despăgubirii de asigurare și dobânzii de întârziere în temeiul acțiunii în regres înaintată de compania de asigurări către asigurator.

Conform art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, *drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. (2) Drepturile și obligațiile civile apar: a) din* ***contracte*** *și din alte acte juridice;*

Potrivit art.992 alin. (1) din Codul civil, *contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

În conformitate cu art.1822 alin. (1) din Codul civil, *prin* ***contractul de asigurare****, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător)* ***prima de asigurare****, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.*

Conform art. 1856 alin. (1) Cod civil, *asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum şi eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului faţă de terţul căruia îi revine obligaţia să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

Conform art. 1857 alin. (2) din Codul civil, *despăgubirea de asigurare reprezintă suma ce urmează a fi plătită de către asigurător asiguratului în vederea compensării prejudiciului suportat ca urmare a survenirii cazului asigurat.*

În conformitate cu art.2 alin.(1) din Legea privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule nr.106 din 21.04.2022, *obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a proprietarului şi/sau a utilizatorului de vehicul pentru orice pagubă produsă de un accident de vehicul în limitele teritoriale de acoperire şi în limitele de răspundere ale acestei asigurări.*

Potrivit art.3 a Legii nr.106 din 21.04.2022, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **accident de vehicul** – eveniment neprevăzut în care a fost implicat cel puţin un vehicul în urma căruia au rezultat pagube; **asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule (în continuare – asigurare obligatorie RCA)** – contract de asigurare, probat prin poliţa de asigurare obligatorie RCA (internă) şi/sau certificat de asigurare "Carte Verde" (externă), prin care un asigurător licenţiat să desfăşoare activitate de asigurare obligatorie RCA se obligă, în baza unei prime de asigurare plătite de către asigurat, să despăgubească pagubele produse de un accident de vehicul care a avut loc în perioada de valabilitate a contractului de asigurare; **asigurător RCA (societate de asigurare)** – asigurător licenţiat să desfăşoare activitate de asigurare obligatorie RCA; **asigurat** – proprietar şi/sau utilizator al unui vehicul a cărui răspundere civilă delictuală este preluată de către un asigurător RCA în baza contractului de asigurare obligatorie RCA.

Potrivit art.5 alin.(1) a Legii enunțate, *în cadrul asigurării obligatorii RCA, <u>cazul asigurat</u> este accidentul produs de un vehicul al cărui proprietar şi/sau utilizator a îndeplinit obligaţia de asigurare obligatorie RCA, cu producerea de pagube: a) atât în timpul deplasării, cât şi în timpul staţionării vehiculului; b) în urma desprinderii accidentale, în timpul deplasării vehiculului, a remorcilor, semiremorcilor sau ataşelor; c) de dispozitivele sau instalaţiile cu care a fost echipat vehiculul; d) ca urmare a scurgerii, risipirii sau căderii accidentale a substanţelor, a materialelor sau a obiectelor transportate; e) la urcarea în vehicul şi la coborârea din acesta.*

Astfel, Colegiul Civil menționează că dreptul de regres al asigurătorului reprezintă prerogativa legală prin care compania de asigurări recuperează banii

direct de la asiguratul vinovat și acesta poate fi exercitat exclusiv în situații expres prevăzute de lege, în situația în care prejudiciul a fost cauzat de o persoană neasigurată ori de o persoană juridică ce nu și-a îndeplinit obligația legală de a încheia contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (RCA).

Totodată, Colegiul civil potrivit prevederilor art.30 Legii nr.106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, *Asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acțiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care:*

a) nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condițiile art. 8 alin. (3) și (4);

b) vehiculul nu dispune de raport de inspecție tehnică periodică, valabil la momentul producerii accidentului;

c) accidentul a fost produs cu intenție sau a fost produs în timpul comiterii intenționate a unei infracțiuni;

d) accidentul a fost produs în timpul când făptuitorul infracțiunii săvârşite a încercat să evadeze de la forțele de ordine;

e) vehiculul era condus cu încălcarea regulilor privind dreptul de conducere, constatată în condițiile Codului contravențional;

f) conducătorul vehiculului a părăsit locul accidentului contrar prevederilor legale care reglementează circulația rutieră pe drumurile naționale şi cele locale;

g) conducătorul vehiculului era în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare ori conducătorul vehiculului a refuzat testarea alcoolscopică ori narcologică sau după caz, examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice, cu excepția celor prevăzute la art. 21 alin. (7).

(2) Asigurătorul RCA are dreptul să solicite persoanei culpabile de producerea accidentului de vehicul și/sau persoanei păgubite recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu instrumentarea dosarului de daune deschis în temeiul cererii de despăgubire neîntemeiată.

Prin urmare, exercitarea regresului este condiționată de plata efectivă a despăgubirii către persoana prejudiciată și de existența unei culpe sau a unei fapte ilicite (intenție, stare de ebrietate, refuzul de a opri la semnale) din partea persoanei responsabile de producerea daunei.

Așadar, la caz se constată că, la data producerii accidentului 05.06.2025, Pîrvu Iurie, conducea autovehiculul de model ”*****”, cu numărul de înmatriculare *****, care fiind proprietarul acestuia și persoana răspunzătoare de producerea accidentului dat, în temeiul ce avea încheiat contractul seria/nr.RCAI 010249744 de asigurare obligatorie internă valabil pentru perioada 24.09.2024

până la 23.09.2025, între proprietarul autovehiculului şi asigurătorul de răspundere civilă (f.d.19).

În conformitate cu art.8 alin.(1)-(3) Din Legea în cauză, (1*) Asigurarea obligatorie RCA se realizează nemijlocit prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul şi/sau utilizatorul vehiculului şi asigurătorul RCA, care se întocmeşte pe suport de hârtie şi/sau prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare. În cazul în care contractul de asigurare obligatorie RCA este încheiat prin utilizarea oricărui mijloc electronic, iar persoana nu l-a semnat electronic, se prezumă că prin plata primei de asigurare asiguratul şi-a exprimat consimţământul privind încheierea contractului. (2) Contractul de asigurare obligatorie RCA se încheie între asigurător şi asigurat, fără indicarea persoanelor admise să utilizeze vehiculul (număr nelimitat de utilizatori). În temeiul contractului de asigurare obligatorie RCA, riscul oricărui utilizator de vehicul este acoperit indiferent dacă acesta este încheiat de persoane fizice sau juridice ori din numele acestora, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege. (3) Dacă persoana fizică asigurată, cu excepţia întreprinzătorilor individuali sau a persoanelor care, în sensul Codului fiscal, prestează servicii profesionale şi desfăşoară activităţi profesionale independente, transmite în posesie unei persoane juridice vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locaţiune sau a altui act juridic întocmit în condiţiile legislaţiei, riscul celor admişi de către persoana juridică să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acţiune de regres conform art.30.*

Raportând circumstanțele de fapt descrise la prevederile Legii nr.106 din 21.04.2022 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, instanța de apel constată ca fiind justă concluzia instanței de fond că, la caz, nu sunt întrunite condițiile exercitării dreptului de încasare în ordine de regres de la pârâtul ”SBW-Expedition ” SRL în beneficiul CA ”Asterra Grup” S.A. a despăgubirii de asigurare în mărime de 7185,83 lei, în condițiile în care, pe de o parte, Pârvu Iurie în calitate de proprietar al vehiculului, este vinovat în producerea accidentului rutier și responsabil de repararea prejudiciului, iar pe de altă parte, ultimul avea contractul de asigurare RCAI 010249744 valabil, încheiat între el ca proprietar şi asigurătorul de răspundere civilă auto CA”Asterra Grup” S.A. Or, în aceste circumstanțe, deoarece acesta și-a îndeplinit obligația legală de a deține o asigurare valabilă iar prin semnarea formularului de constatare amiabilă Pârvu Iurie și-a recunoscut culpa, activând direct propria poliță RCA.

Astfel, din moment ce exista o asigurare valabilă care acoperă răspunderea pentru cazul asigurat, prejudiciul este acoperit de asigurător, iar dreptul de regres nu se poate naște împotriva întreprinderii.

Suplimentar instanța de apel indică că, chiar dacă autovehiculul se afla în locațiune către SRL„SBW-Expedition”, la momentul comiterii accidentului rutier, la data 05.06.2025 acesta era condus efectiv de către proprietarul Pârvu Iurie, cel care a comis fapta ilicită și a angajat răspunderea civilă delictuală. Deși SRL„SBW-Expedition” nu avea o poliță de asigurare separată, întrucât existența unei polițe RCA valabile pe numele conducătorului, care acoperea riscurile producerii accidentului cu acel vehicul, înseamnă că **riscul era asigurat**. Asigurătorul nu poate invoca lipsa poliței firmei pentru a regresa, din moment ce a încasat prima și a emis o poliță valabilă pentru conducătorul auto.

Așadar, în cazul din speță, răspunderea civilă delictuală s-a născut exclusiv din conduita lui Pîrvu Iurie, acesta fiind persoana care a condus efectiv vehiculul la momentul producerii accidentului și a cărei faptă a determinat cauzarea prejudiciului. Or, SRL „SBW-Expedition” nu exercita controlul efectiv asupra vehiculului la momentul producerii accidentului și nu au fost prezentate probe pertinente care să demonstreze că autovehiculul era utilizat în interesul societății sau că între Pîrvu Iurie și SRL „SBW-Expedition” existau raporturi juridice de muncă ori alte raporturi care ar permite angajarea răspunderii persoanei juridice pentru fapta acestuia. În lipsa unor asemenea probe, simpla existență a unui contract de locațiune asupra vehiculului nu este suficientă pentru a transfera răspunderea civilă delictuală asupra locatar.

Mai mult ca atât, completarea formularului de constatarea amiabilă de accident reprezintă o procedură simplificată de instrumentare a daunei, iar asigurătorul este obligat prin lege să plătească despăgubirea în baza contractului RCA existent, fără a putea deține un drept de regres, cu excepția cazurilor de fraudă dovedită.

În această ordine de idei, instanța apreciază critic alegațiile din cererea de apel cum că, prezentei spețe îi sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(3) și art.30 alin.(1) lit.a) din Legea privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule nr.106 din 21.04.2022, or, legiuitorul a stabilit expres în cazurile în care asigurătorul poate înainta o acțiune de regres pentru recuperarea despăgubirilor plătite, stabilind condițiile în care acesta poate fi înaintat, fiind aplicabil atunci când nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA de către persoana care utiliza efectiv vehiculul. Astfel, lipsa unei a doua polițe pe numele persoanei juridice nu constituie un temei legal de regres.

În consecință, instanța de apel apreciază ca fiind corectă și legală concluzia instanței vizavi de lipsa raportului cauzal între acțiunile sau omisiunile SRL„SBW-Expedition” și prejudiciul produs, ceea ce înlătură obligația de reparare a prejudiciului. Astfel acțiunea reclamantului/apelant cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres înaintată împotriva SRL„SBW-Expedition” este neîntemeiată, deoarece contractul de locațiune devine irelevant pentru stabilirea vinovăţiei în trafic, din moment ce bunul nu era la locatar, ci în posesia și sub controlul direct al proprietarului.

De asemenea instanța de apel reține concluzia instanței de fond cu privire la faptul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe conform cărora instanța ar putea reține existența unor relații contractuale între Pîrvu Iurie și SRL„SBW-Expedition”, nici în ceea ce privește angajarea acestuia în cadrul societății, nici în legătură cu utilizarea autovehiculului în scopul și pentru interesele angajatorului, care să permită reclamantului să solicite, în regres, despăgubirea de la persoana juridică or, partea reclamantă nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar demonstra faptele date or, potrivit art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

În contextul pretenției privind încasarea dobânzii privind încasarea din contul pârâtului a dobânzii de întârziere în sumă de 64,07 lei, judecătorul menționează că, în sensul art.942 alin.(1) Codul civil, Colegiul civil reține că instanța de fond corect a statuat că pretenția pretenția privind încasarea din contul pârâtului a dobânzii de întârziere este pretenție subsecventă celei de încasare a despăgubirilor de asigurare în ordine de regres. Astfel, odată ce pretenția principală de încasare a despăgubirilor de asigurare în ordine de regres se respinge ca neîntemeiată, în consecință și pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, urmează a fi respinsă.

Astfel, nu pot fi reținute ca întemeiate argumentele invocate în apel precum că instanța de fond incorect a constatat circumstanțele cauzei, incorect a aplicat normele de drept material și a pronunțat o hotărâre ilegală și neîntemeiată, or în speță s-a constatat că instanța de fond a apreciat probele, a determinat circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acțiunii și în final a emis o hotărîre corectă.

În consecinţă, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat

împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

În context, Colegiul civil menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În acest sens, pe lângă faptul că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a fost constatată netemeinicia pretențiilor înaintate de CA"Asterra Grup" SA, Colegiul civil remarcă că apelantul a făcut o sinteză a normelor legale și circumstanțele de fapt deja constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate a fi încasate în beneficiul apelantului din contul "SBW-Expedition" SRL, Colegiul menționează că potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporțional părţii respinse din pretențiile reclamantului,

În contextul dispozițiilor legal citate și în contextul pretențiilor înaintate de reclamant privind încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil reține că, având în vedere faptul că cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Asterra Grup" SA a fost respinsă integral, instanţa de fond just a dispus respingerea pretenției cu privire la cheltuielile de judecată.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate a fi încasate în beneficiul apelantului din contul "SBW-Expedition" SRL suportate în instanța de apel, Colegiul menționează că potrivit art. 94 alin. (1) Cod d eprocedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Respectiv ținând cont că cererea de apel urmează a fi respinsă, Colegiul civil va respinge și cerința apelantului de încasare a cheltuielilor de judecată, aceasta fiind o pretenție subsecventă celei principale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multi-aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este una nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea.

Conducându-se de prevederile art.385 lit.a) și art.276^4 alin.(4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil și de contencios administrativ, -

decide:

Se respinge apelul declarat de avocatul Ganja Alexandru în interesele CA „Asterra Grup" SA, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025.

Se menține hotărârea judecătoriei Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 decembrie 2025, emisă în cauza civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare în judecată formulată de CA „Asterra Grup" SA, în contradictoriu cu SRL „SBW-Expedition", intervenient accesoriu Pîrvu Iurie privind încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, dobânzii de întârziere și compensarea a cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele ședinței, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin Alina Țîhonschi